

Tožba, vložena 27. junija 2018 – Riesco García/Parlament**(Zadeva T-391/18)**

(2018/C 352/42)

*Jezik postopka: španščina***Stranki***Tožeča stranka:* Juan Carlos Riesco García (Rota, Španija) (zastopnik: M. Tey Ariza, abogado)*Tožena stranka:* Evropski parlament**Predloga**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da tožeča stranka s to vlogo in na podlagi pristojnosti Splošnega sodišča vlaga tožbo zaradi nedelovanja, in sicer v luči odgovora Odbora za peticije pri Evropskem parlamentu z dne 31. maja 2017 v zvezi z njeno pritožbo št. 0741/2015 glede domnevne diskriminacije med kariernimi uradniki in nadomestnimi uradniki v zvezi z različnim obravnavanjem pogojev za upokožitev uradnikov, zaposlenih v organih javne uprave španske države;
- ob upoštevanju omenjene zakonodaje (Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP) tožbo razglasi za dopustno in odloči v zadevi ter naj na isti podlagi španski državi naloži, da priznava in omogoči takojšnjo učinkovitost pravice vseh uradnikov, zaposlenih v organih javne uprave španske države, do enakih pogojev za predčasno upokožitev.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka navaja, da glede prostovoljne upokojitve španska zakonodaja, ki je predmet zadevne pritožbe, stalnim delavcem (kariernim), vključenim v sistem socialne varnosti, dovoljuje, da spremenijo svoj sistem socialne varnosti, ker so stalni delavci, medtem ko nadomestnim delavcem to ni omogočeno, ker niso stalno zaposleni.

Tožeča stranka neutemeljen odgovor, ki ga je na svojo pritožbo (št. 0741/2015) prejela od Odbora za pritožbe pri Evropskem parlamentu, ocenjuje za razočarajoč in nerazumljiv; ta organ, ki je to pritožbo razglasil za dopustno in ki je 3. avgusta 2016 menil, da je treba špansko zakonodajo prilagoditi v skladu z Direktivo 1999/70, kot je bilo predlagano (enakost pogojev za upokožitev), ter ki je celo nameraval sprožiti postopek zaradi neizpolnitve obveznosti, kasneje od tega odstopi, ker obstajajo „dejanska vprašanja“, ki jih je treba rešiti.

Še bolj pa je nerazumljivo, da v primeru dvomov o tem vprašanju, le-to ni predloženo pristojni instituciji, da bi se odločilo, ali je v tem primeru potrebna uskladitev nacionalne zakonodaje z Direktivo 1999/70, torej Sodišču Evropske unije, ampak da se namesto tega predlaga, da se to vprašanje predloži nacionalnim sodiščem, ki so manj pristojna, če sploh so, za presojo o nujnosti uskladitve nacionalnega prava s pravom Evropske unije.

Tožba, vložena 29. junija 2018 – ITSA/Komisija**(Zadeva T-396/18)**

(2018/C 352/43)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki***Tožeča stranka:* International Tax Stamp Association Ltd (ITSA) (Sunbury-on-Thames, Združeno kraljestvo) (zastopnik: F. Scanvic, odvetnik)*Tožena stranka:* Evropska komisija